

Дух отпора према Влади је толико драгоцен у одређеним приликама, да желим да се увек одржи у животу. Свакој генерацији је потребна револуција!" Ово нису речи неког српског "аутсајдера" или лидера неких од опозиционих покрета у Србији, већ цитати трећег америчког председника Томаса Џеферсона (1801-1809). Џеферсон, који је написао декларацију о независности САД, сматрао је да је општенародна побуна ради обуздавања или пак свргавања власти која више не слуша народ – позитивна ствар. Рецимо, када је почела револуција у Француској 1789. године, Џеферсон је, поред тога што је као тадашњи амерички амбасадор у Паризу имао блиске контакте и пријатељства са француском елитом, подржао револуционаре. Можда је Џеферсон био најпознатији по мисли да сви који су имали врховну власт, макар она првобитно била у оквирима најбољег могућег система управљања, временом и спорим поступцима, претворили су тај систем у тиранију. Грађани Србије би могли доста тога да науче од Џеферсона, поготово они који се куну у "праве америчке вредности", а ни сами не знају шта те вредности представљају.

САД и Европска Унија троше милијарде и милијарде евра годишње на рекламирање у медијима, спонзоришући шоу програме и информативне емисије. Занимљиво је да ЕУ треба толико да се труди да промовише нешто што би грађани Србије аутоматски требали да осете на својој кожи. Нико на западу не троши паре без очекивања да добије веће паре заузврат, односно, као што каже позната америчка изрека, "You've got to spend money to make money". Неки су мислили да је запад дошао у Босну да помогне тамошњем народу, а онда је Босна добила устав по којем гувернера централне банке поставља Међународни Монетарни Фонд. Други су мислили да запад заиста жели да помогне Албанцима на Космету, па је шеф УНМИК-а Бернард Кушнер похрлио да одузме Трепчу од Срба, а американци отворили базу Бондстил. Затим смо сматрали да је запад уложио милионе евра да свргне Милошевића како би помогао Србима, све док запад није натерао новог потпредседника Владе Лабуса да прихвати 8 милијарди евра дуга, јер нисмо могли да плаћамо камате током санкција. Кад сам чуо да Клинтонова у Београду опет хоће да нам "помогне", пао ми је мрак на очи.

Празна флоскула ДС-а: "Европа нема алтернативу"

Знање је слобода. Оно што грађани Србије морају да ураде сад одмах је да се информишу о околностима у којим живе. Током кратке посете Зрењанину овог лета, пришао сам групици младих активиста Либерално Демократске Партије који су делили неке брошуре о ЕУ. С обзиром да перфектно говорим енглески, питао сам их, са америчким акцентом, због чега су они за улазак Србије у ЕУ (да сам проговорио на српском, вероватно се не би обазирали на мене). Један момак ми је почео причати како

ће им ЕУ дати прилике да раде свуда по Европи. Упитан да ли чињеницу да ће Србија остати без Срба сматра корисном страном уласка у ЕУ, одговорио је да је, заправо, права корист у томе да ће моћи извозити своје производе у западну Европу. Када сам му објаснио, на енглеском, да ни Словенија не може да се такмичи са западном производњом, па мора да отвара Меркаторе по Балкану, док је Србија распродала све и остала без производње, млади ЛДП-овац се окренуо ка свом другу и рекао: "Е, Миле, ајд' објасни овом зашто хоћемо у ЕУ!" Срећа моја, па сам га разумео, али жалосно је што ни "политички активни" млади не знају зашто мисле то што мисле. Зато нека нађу гомилу различитих извора о одређеној теми и сами формирају своје мишљење. Не оно које желе по сваку цену да потврде, већ оно које њима и њиховом друштву доноси истинску корист. Запад активно покушава да уништи веру грађана у сопствене способности да кројимо своју будућност. "Не можемо ми то сами", "треба нам помоћ" и "ЕУ нема алтернативу" су продукти западне пропаганде.

Дугогодишни председник Србије

Неки грађани Србије воле за себе да кажу да су окренути западу, да желе да буду "део Европе" и да живе "као цео свет". Они се зову гласачи Демократске Странке и осталих странака у коалицији "За Европску Србију" или ЛДП. Та опредељења их, дакле, наводе да се осећају вреднијим од оних који нису хипнотисани блиставом пропагандом. Ти "узвишени" Срби не схватају да је прва демократска вредност сваког друштва поштовање воље већине. Они који су 5. октобра 2000. године протестовали су чинили далеко горе ствари од протеста против одржавања геј параде – али и једни и други су бранили одлуку већине. Већина је, запамтимо, против тренутне власти у Београду и ту чињеницу не могу избрисати ни све емисије Б92 и лажне анкете у Србији. Председник Социјалистичке Партије Србије Дачић је, сећам се, пре задњих парламентарних избора викао како никад неће ући у коалицију са ДС-ом. Амерички амбасадор у Београду Камерун Мантер зна како треба с Дачићем. На крају, добили смо коалицију ДС-СПС и власт коју нисмо бирали. Када је запад схватио да би им добро дошла још једна опција за коалицију са ДС-ом, створили су Српску Напредну Странку. Већ могу да замислим сценарио следећих избора: ДС опет у мањини, можда им ни СПС није довољан, али зато је ту СНС...

Демократија у Србији је мртва. Власт је изгубила и последњу трунку кредибилитета са капитулацијом Бриселу и Вашингтону око Космета и сада нас индиректно уверава да ће нам геј парада обезбедити бољи животни стандард. Продали су све, народ није ништа добио, а елите и криминалци су сваким даном све богатији. Понижавају нас посетама Бајдена, Солане и Клинтонове, лажу нас у медијима прво да нисмо у кризи, а онда да смо изашли из те кризе у којој никад нисмо ни били, крше обећања о бољем животу док у скупштинском ресторану посланици једу јела са роштиља за само 50 динара, задужују

нас међународним финансијским институцијама до те мере да смо сада више него дупло задужени у односу на Титову Југославију, не дају нам слободне изборе, а све то уз свесрдну подршку запада и објашњење да "проевропска" опција мора да победи, макар и недемократским методама, и на крају, што је најгоре, убеђују нас да им не можемо ништа. Толико су уверени у своју моћ да ће бахатост расте сваким тренутком који и даље проводе на власти. Време за промене је сад!

"Свакој генерацији је потребна револуција!"

Не смемо бити деморалисани, то властима иде у прилог. Не смемо говорити "увек је тога било", "свугде је тако", јер човек мора да тежи ка савршенству чак и када зна да оно није сасвим оствариво. Они који вас обесхрабрују да учините нешто против неправде је исти тип људи који се противио устанку против Турака у 19. веку. Орвел је сматрао да је свест она кључна људскост која нам даје снагу да се побунимо. Свест не смемо гушити празним флоскулама и самообмањивати се да ће нас изградити они који нас руше. Не смемо се ни бојати за будућност, јер нема ничег лепшег од будућности коју ствармо ми, а не коју нам намећу други.

У Србији има више него довољно способних људи да воде државу ка правом путу, оном који ће доносити корист свим грађанима Србије. Они морају да изађу из стидљиве свакодневне монотоније и буду храбри да чине изванредна дела! Имамо алтернативу, имамо снагу, треба нам воља! Грађани, ово није борба за неку идеологију, ово је борба за голи опстанак и слободу! Револуција мора да се деси у нама и ако устанемо заједно, као један, можемо да победимо! 5. октобра 2000. године се није десила наша револуција – наша револуција ТЕК ДОЛАЗИ!

А да је Џеферсон жив, мислим да знам на чијој би био страни.